

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0133 van 10 april 2012
in de zaak 1112/0108/A/2/0083

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Vincent DEFRAITEUR
kantoor houdende te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 30 september 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 4 augustus 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek van 4 augustus 2011 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het plaatsen van een afsluiting in de voortuinstrook.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 20 maart 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leen VANBRABANT die loco advocaat Vincent DEFRAITEUR verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 9 november 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een afsluiting”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woongebied.

Het perceel is gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling [REDACTED] van 1 april 1996.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 december 2010 tot en met 20 januari 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend en één petitielijst.

Op 31 januari 2011 brengt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek een ongunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft geen advies uitgebracht.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek weigert op 7 maart 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Het plaatsen van een afsluiting is strijdig met de voorschriften van de verkaveling 60/V/642. De voorschriften bepalen immers dat tussen de rooilijn en de achtergevellijn de afsluiting dient te bestaan uit een haag of een paal met draadafsluiting van maximum 0,80 m hoogte.

Gebruik makend van artikel 4.4.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zou de aanvraag eventueel toch kunnen worden goedgekeurd. Dit artikel bepaalt immers dat in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan op de verkavelingsvoorschriften voor wat betreft de afmetingen van de constructies en van de gebruikte materialen.

Het toestaan van de afwijking is vanuit een ruimtelijk oogpunt echter niet wenselijk. De afsluiting past door haar stijl, hoogte, materiaalkeuze immers niet in het straatbeeld. De [REDACTED] is een straat met veel begroeiing aan de straatkant. Het plaatsen van zware omheiningen en hekkens past niet binnen het concept van deze straat. Indien de afsluiting geplaatst zou worden, zal het een atypisch element vormen in de omgeving.

Het ingediend project is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.
...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 4 mei 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 12 juli 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen met de volgende motivering:

“ ...

c) Volgens artikel 4.4.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kunnen in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen. Afwijkingen kunnen niet worden toegestaan voor wat betreft de bestemming, de maximaal mogelijke vloerterrein-index en het aantal bouwlagen.

De aanvraag kan beschouwd worden als een afwijking van de afmetingen van een constructie. Er werd een openbaar onderzoek gehouden en de afwijking heeft geen betrekking op de bestemming, het aantal bouwlagen of de vloerterrein-index. De aanvraag komt in aanmerking voor toepassing van artikel 4.4.1.

d) Het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 en gewijzigd op 26 november 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, bepaalt in artikel 2.1. dat een stedenbouwkundige vergunning bij woningen niet nodig is voor onder meer het plaatsen van een afsluiting in de voortuin tot een hoogte van 2.00 m als het om een open afsluiting gaat. Wanneer het een gesloten afsluiting betreft is de maximale hoogte beperkt tot 1.00m.

Voorliggende aanvraag betreft een open afsluiting van iets minder dan 1.80m hoogte en twee muurtjes met een hoogte van maximaal 1.00m. Uit de opname van de van vergunning vrijgestelde werken blijkt dat deze ingrepen niet langer van relevante betekenis worden geacht voor de goede plaatselijke ordening. De impact van dergelijke afsluiting op de ruimtelijke ordening van de plaats is verwaarloosbaar. Gelet op de kenmerken van een open afsluiting waaraan is voldaan moet gesteld worden dat deze afsluiting, ondanks de atypische stijl, kan aanvaard worden en dat het groene en open karakter voldoende verzekerd is.

...”

Na de partijen te hebben gehoord op 4 augustus 2011, beslist de verwerende partij op 4 augustus 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren en overweegt hierbij het volgende:

“
...

Los van de mogelijkheid om een afwijking toe te staan moet steeds een ruimtelijke beoordeling gemaakt worden van de gevraagde werken. De voorliggende afsluiting heeft een atypische stijl en past niet binnen het huidige straatbeeld. In de [REDACTED] komen nog vele groene voortuinen voor. Voorliggende afsluiting is een zware constructie met een hoogte van 1.80m die niet past binnen zijn directe omgeving. Door deze afsluiting wordt de harmonie in de straat doorbroken. De aanvraag is niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats. Een afwijking op de geldende stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling is niet wenselijk, gelet op de ruimtelijke impact van de afsluiting.

De overwegingen in acht genomen heeft de deputatie beslist de aanvraag te weigeren, om volgende redenen:

- de aanvraag is in strijd met de geldende verkavelingsvoorschriften van de verkaveling;*
- een afwijking op deze voorschriften is niet wenselijk gelet op de ruimtelijke impact van de afsluiting;*
- het hek heeft een atypische stijl die niet past in het bestaande straatbeeld; de afsluiting is een zware constructie met een hoogte van 1.80m die niet past binnen de directe omgeving.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 30 augustus 2011.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 30 september 2011, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de aanvrager van de vergunning is en dus op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO over het rechtens vereiste belang beschikt.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In een tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.7.23, §1 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing geen concrete beoordeling bevat van de aanvraag in het licht van de ordening van de onmiddellijke omgeving. Zij meent dat de door de verwerende partij gegeven overwegingen louter affirmaties en stijlformules zijn en dat ook elementen uit de ruimere omgeving buiten beschouwing werden gelaten. De overweging *“in de [REDACTED] komen nog veel groene voortuinen voor”* houdt volgens de verzoekende partij een abstracte beoordeling in van de goede ruimtelijke ordening doch geeft geen precieze kenmerken van de omgeving weer aangezien zowel de ruimere als de onmiddellijke omgeving worden gekenmerkt door zware omheiningen en poorten.

De verzoekende partij verwijst tevens naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar waar deze verwijst naar de van vergunning vrijgestelde werken voor wat betreft de afsluiting op de tuinmuurtjes en naar de verwaarloosbare impact van het geheel op de ruimtelijke ordening van de plaats. Volgens deze ambtenaar kan de atypische stijl van de afsluiting, die volgens de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar te beschouwen is als een open afsluiting, geen reden zijn om de stedenbouwkundige vergunning te weigeren aangezien het groene en open karakter voldoende verzekerd is.

De verzoekende partij bracht in het kader van haar administratief beroep een aantal foto's bij die deze stelling ondersteunen.

Tot slot verwijst de verzoekende partij naar de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de verwerende partij die voortvloeit uit artikel 4.7.23 VCRO en zij stelt vast dat in het bestreden besluit aan deze motiveringsplicht niet wordt voldaan aangezien enkel naar het andersluidend verslag wordt verwezen zonder motivatie waarom er wordt van afgeweken.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de stelling van de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar en van de verzoekende partij betreffende de beperkte ruimtelijke impact slechts kan worden bijgetreden voor zover de handelingen niet strijdig zijn met de verkavelingsvoorschriften. Zij verwijst terzake naar de talrijke bezwaren die werden geuit tijdens het openbaar onderzoek waarbij de bezwaarindieners van oordeel waren dat de afsluiting afbreuk doet aan het authentieke, groene karakter van de straat.

De verwerende partij wijst tevens op het restrictieve karakter van de mogelijkheid tot afwijking van verkavelingsvoorschriften.

De verwerende partij is tevens van oordeel dat zij, op grond van artikel 4.3.1, §2 VCRO de atypische stijl en het uitzicht van de afsluiting wel degelijk bij haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening kan betrekking. Zij meent dat het plaatsen van zware omheiningen en hekkens op muren haaks staat op het concept zoals neergeschreven in de verkavelingsvoorschriften waarbij het de wens was het groene karakter van de straat te behouden. Zij verwijst terzake naar de foto's aanwezig in het administratief dossier om te besluiten dat er veel groene voortuinen voorkomen in de [REDACTED] en dat reeds aanwezige hekken en afsluitingen harmoniëren met het groene karakter en daarin geïntegreerd werden.

Volgens de verwerende partij zou geen enkel perceel uit de [REDACTED] beschikken over een volledig smeedijzeren afsluiting met zwaar hekwerk.

Tot slot stelt de verwerende partij dat het volstaat dat de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is en dat uit deze motivering kan worden afgeleid waarom het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar niet werd gevolgd.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in de uiteenzetting van haar middel zowel de schending inroept van de formele motiveringsplicht zoals uitgedrukt in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen als de materiële motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van haar middel blijkt evenwel dat zij de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent, doch deze bekritiseert op feitelijke en juridische correctheid en onredelijke beoordeling. De verzoekende partij heeft dus blijkbaar geen schade ondervonden van enige schending van een formele motiveringsplicht, zodat dit middel, voor zover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig kan worden ingeroepen. De door de verzoekende partij ingeroepen argumentatie verstaat de Raad als een ingeroepen schending van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat de bestreden beslissing gedragen wordt door rechtens aanvaardbare motieven die steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten. Deze motieven kunnen blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit de stukken van het administratief dossier.

Daarenboven vereist het zorgvuldigheidsbeginsel dat het vergunningverlenend bestuur bij de feitenvinding slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt.

Bovendien moet die overheid de gegevens die in rechte en feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen.

In de uitoefening van zijn opgedragen wettigheidsstoezicht kan de Raad zijn beoordeling van de feiten en van de eisen van een goede plaatselijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde administratieve overheid, die in dit verband over een discretionaire bevoegdheid beschikt. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningsverlenend bestuursorgaan de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot haar beslissing is kunnen komen.

2.

Er bestaat klaarblijkelijk geen discussie over het feit dat het betrokken perceel van verzoekende partij gelegen is een woongebied en deel uit maakt van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

3.

Met betrekking tot de wijze van afsluiting stellen de verkavelingsvoorschriften het volgende:

“ ...

De afsluiting van het terrein bestaat uit een levende haag van maximum 2m hoogte of uit paal met draadafsluiting met een horizontale dwarsplaat van maximum 0,40m hoogte.

Tussen de rooilijn en de achtergevellijn bestaat de afsluiting uit een haag of een paal met draadafsluiting van maximum 0,80 m hoogte.

De door de verzoekende partij aangevraagde afsluiting bestaat uit smeedijzeren hekwerk in de voortuinstrook waarbij de ganse toegang tot het terrein wordt overbrugd. Deze afsluiting bestaat uit twee grote toegangspoorten en een inkomdeur met een hoogte van 1,80m en daarop aansluitend en vertrekkend op bestaande tuinmuurtjes eveneens hekwerk in smeedwerk. Uit de in het administratief dossier aanwezige foto's blijkt dat de werken reeds zijn uitgevoerd.

De Raad stelt vast dat dit soort afsluiting, met name een afsluiting vooraan het perceel en ter ontsluiting van het perceel, onder de verkavelingsvoorschriften valt en dat de aanvraag dus afwijkt van de verkavelingsvoorschriften.

4.

Met de verwerende partij is de Raad het eens dat, overeenkomstig artikel 4.4.1 VCRO, afwijkingen kunnen worden toegestaan op de verkavelingsvoorschriften, nu vaststaat dat er een openbaar onderzoek is gehouden, en het ook duidelijk is dat de gevraagde afsluiting en de daarin vervatte afwijking geen betrekking heeft op de bestemming, de maximaal mogelijk vloerterrein-index en het aantal bouwlagen. De afwijking heeft daarentegen wel betrekking op de afmeting en de materialen, en dit in vergelijking met wat in de verkavelingsvoorschriften werd vooropgesteld in verband met de wijze van afsluiting.

5.

De Raad treedt eveneens het standpunt bij dat, zelfs al wordt gebruik gemaakt van de afwijkingsmogelijkheid van artikel 4.4.1 VCRO, de aanvraag slechts dan kan toegekend worden indien deze, overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 en 4.3.1, §2 VCRO de goede ruimtelijke ordening niet schaadt.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening moet het vergunningverlenend bestuur in de eerste plaats rekening houden met de inpasbaarheid van het gevraagde in de onmiddellijke omgeving van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft. Deze beoordeling, waarbij de bestaande toestand als principieel uitgangspunt fungeert, dient in concreto te gebeuren.

Afhankelijk van de aard en de omvang van de aanvraag, en in zoverre zulks bij de beoordeling van de aanvraag daadwerkelijk relevant is, zal tevens de inpasbaarheid in een ruimere omgeving dienen onderzocht te worden. Nu de aanvraag juist een afwijking van de verkavelingsvoorschriften betreft zal tevens de inpasbaarheid in een ruimere omgeving dienen onderzocht te worden, waarbij de aard en het karakter van de verkaveling een belangrijke rol kan spelen.

Het onderzoek naar de inpasbaarheid van de aanvraag in een ruimere omgeving mag er echter niet toe leiden dat de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving en de naastliggende percelen in het bijzonder, die de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening het sterkst beïnvloedt, buiten beschouwing wordt gelaten.

6.

De verwerende partij acht echter de aanvraag niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening en motiveert dit als volgt:

“ ...

De voorliggende afsluiting heeft een atypische stijl en past niet binnen het huidige straatbeeld. In de [REDACTED] komen nog vele groene voortuinen voor. Voorliggende afsluiting is een zware constructie met een hoogte van 1.80m die niet past binnen zijn directe omgeving. Door deze afsluiting wordt de harmonie in de straat doorbroken. De aanvraag is niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats. Een afwijking op de geldende stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling is niet wenselijk, gelet op de ruimtelijke impact van de afsluiting.

...”

De verwerende partij laat door deze motivering uitschijnen dat het huidige straatbeeld wordt gedomineerd door groene voortuinen, waardoor de afsluiting in casu niet past in het straatbeeld.

7.

De Raad stelt vast dat de bestaande verkaveling slechts bestaat uit twee loten, voorzien voor vrijstaande bebouwing. Een oorspronkelijk derde lot dat reeds was bebouwd, werd uit de verkaveling gesloten. De Raad stelt vast dat de opgestelde verkavelingsvoorschriften zeer algemeen zijn en geen specifieke vereisten opleggen qua bouwstijl of tuinaanleg.

De verwerende partij stelt vast dat de [REDACTED] nog vele groene voortuinen heeft. De verwerende partij toetst het aangevraagde niet aan het andere lot in de verkaveling.

De Raad stelt echter vast dat uit de foto's van het administratief dossier van de gemeente blijkt dat de omgeving gekenmerkt wordt door een ruime afwisseling van open voortuinen, hoge stenen muren, draadafsluitingen, hagen met zware houten toegangspoorten, hagen met smeedijzeren poorten, afsluitingen uit plasticzeil, lage stenen muren met plastic ondoorzichtige panelen en lage stenen muren met achterliggende haag. Dit blijkt tevens uit de door de verzoekende partij bijgebrachte foto's zowel bij haar beroepsschrift als bij onderhavig verzoekschrift. Hieruit volgt dat de verwerende partij niet met kennis van zaken het uitzicht van het straatbeeld en van het andere lot in de verkaveling heeft beoordeeld. In ieder geval is het hebben van een "groene voortuin" geen vereiste die door de verkavelingsvoorschriften is opgelegd. De Raad stelt bovendien vast dat ook in de beperkte voortuin van de verzoekende partij nog groenaanleg aanwezig is, daar waar deze strook voornamelijk ingenomen is door opritten en toegangen naar de woning. De aanleg van dergelijke voortuinstrook is niet strijdig met de geldende verkavelingsvoorschriften.

8.

De Raad stelt ook vast dat de motivering van de verwerende partij dat het een zware constructie betreft, sterk overdreven is. De afsluiting bestaat immers uit een smeedijzeren hekwerk met twee poorten en een toegangsdeur, met daaraan gehecht hekwerk van 80 cm op bestaande tuinmuren. Enkel de brievenbus bestaat uit een ondoorzichtig paneel van 60 centimeter breed. Zoals de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar terecht stelt in zijn verslag van 12 juli 2011, heeft de afsluiting een open karakter waardoor de groenaanplantingen achter de afsluiting nog zichtbaar is. Het doorgroende karakter van het perceel wordt bepaald door de aanplantingen en komt niet in het gedrang door het plaatsen van de aangevraagde afsluiting. De hoogte van 1,80 meter is niet van die aard dat er afbreuk wordt gedaan aan het groene uitzicht van de straat. Het blijft mogelijk om door de afsluiting te kijken en de aanplantingen blijven zichtbaar. Het perceel van de verzoekende partij wordt niet ervaren als een van de openbare weg weggestoken perceel door een ondoorzichtbare afsluiting. De in- en uitkijk van het perceel blijft mogelijk. Hieruit volgt dat de beoordeling dat het gaat om een zware constructie die de harmonie van de straat zou doorbreken, kennelijk onredelijk is.

9.

Ook de atypische stijl van de afsluiting is geen voldoende reden om de aanvraag te weigeren. Uit de hogergenoemde foto's blijkt dat het straatbeeld en het naastliggend lot bestaat uit een grote verscheidenheid aan afsluitingen en poorten. De aanvraag in casu betreft een smeedijzeren hekwerk met krullen en ornamenten. Nergens blijkt uit de bestreden beslissing waarom dit type van afsluiting niet past in het straatbeeld van de [REDACTED]. Het louter vermelden dat het gaat om een afsluiting in een atypische stijl is niet voldoende.

Om bovenstaande redenen is de motivering dat het een zware afsluiting is met een atypische stijl, die niet zou passen in het straatbeeld, kennelijk onredelijk, gelet op het uitzicht van de afsluiting en de verscheidenheid aan afsluitingen die men terugvindt in de straat.

De beoordeling in de bestreden beslissing kan niet worden aanzien als een concrete, laat staan redelijke, beoordeling van de negatieve ruimtelijke gevolgen van de aanvraag voor de omgeving.

De Raad dient vast te stellen dat de verwerende partij niet afdoende motiveert waarom het project vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet kan aanvaard worden. Er wordt geen afdoende motivering gegeven waarom het hekwerk de ruimtelijke draagkracht van de omgeving, gezien in het licht van de ruimtelijke ordening, zou overschrijden.

10.

Er moet bovendien rekening gehouden worden met het feit dat, mocht de aanvraag niet gelegen zijn in een verkaveling, bepaalde handelingen, zoals het hekwerk van 80 cm. hoog, en de strikt noodzakelijke toegangen tot het terrein, niet meer vergunningsplichtig zouden zijn. Enkel de ligging in een verkaveling zorgt ervoor dat de verzoekende partij een vergunning diende aan te vragen aangezien dit soort afsluiting een afwijking inhield op de verkavelingsvoorschriften.

De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing hoe dan ook artikel 4.3.1, §1, 1°, b) en §2 VCRO evenals de materiële motiveringsplicht schendt aangezien niet, laat staan op een afdoende en pertinente wijze, wordt aangetoond dat het aangevraagde niet in overeenstemming zou zijn met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middel

Het overige door de verzoekende partij ingeroepen middel wordt niet onderzocht nu het tweede middel gegrond is bevonden. Het overige middel kan immers niet leiden tot een ruimere vernietiging.

VI. KOSTEN

In zoverre de verwerende partij in haar antwoordnota de Raad verzoekt om de kosten ten laste van het Vlaamse Gewest te leggen, is de Raad van oordeel dat niet ingezien kan worden hoe het Vlaamse Gewest in de voorliggende aangelegenheid, gelet op artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO, kan aangemerkt worden als de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.

2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 4 augustus 2011, waarbij aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het plaatsen van een afsluiting in de voortuinstrook op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van drie te rekenen vanaf de betekening van het huidige arrest.

4. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 10 april 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS,   voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS